

4
Я Моя Вкраїно!

Минав ніч, наче азій,
Нових свобод, багн'я, рань,
і Чорний Візент' азій
Дзвенить в мимолету з новобань,
Апо з торних аркан, горних нур
Лунає зотт: ми не радн
і стіле квітам перлюнту
Револьуційної годн.

З рятувальних сміт, з цигарських місій,
Де в'яли збитий недіждн
На нові ~~мислі~~ ^{новел} знах на нові ^{новел}
Вобаван, судба моя, вербаван;
Нехай простимога в релі
Наді і стіні і нові шмива
і Дмитровські галі голубі;
Моя Вкраїно ~~продова!~~

В довічч
і дурона
радань
землі
молтва.

II

Веди мене до тих ворт,
Як буде вранішня ~~у~~ година,
Де де я мамин думо, - губина,
У першій клас до школи біт.
і перших літер ~~мій~~ ^{Світлий} ~~нар~~
Снахне у мамі диті побросити
А потім клич мене до дашен
Ми подаруні мені буквар
Що дивить "Сонечко." [Веди,
Я закарабую ті сміти
і клас і парту у горній
і намах і побіжті зешити
насеі

і Родас ні в землі сїк,
 і Шаберт збавить з висини;
 Ми не саудей та вольн
 Виродїтї і в сватї словесах
 моя вкрасно!

VII

Дебне ішов

і Дебне ішов чужї краї,
 в ірени ії слобод,
 Друда і помочи ії.
 і Дебне ішов на морї,
 Все ^{та сматїя} ~~завиди~~ ^{рачки} в сватї ~~золотї~~
 і збавї і гавь ії зорї
 мени ~~за~~ ^{за} ~~ураїтї~~ ^{ураїтї}.
 Луцв ~~кращових~~ ^{ураїтї} ~~муна~~
~~розоб~~ ^{ураїтї} ~~внїрїтї~~ ^{ураїтї} ~~блвоо~~ ^{ураїтї} ~~нїшв~~,
 Блакїтїнїх ~~дваси~~ ^{ураїтї} ~~мєнїа~~,
 Оудїтїв ~~кїтї~~ ^{ураїтї} ~~Савадїтї~~ ^{ураїтї} ~~Іанїшв~~
~~вїрїтї~~ ^{ураїтї} ~~мїтї~~ ^{ураїтї} ~~Іанїах~~ ^{ураїтї} ~~вїтї~~
 і в серце ~~нїшв~~
 нїсїв ~~тїтїтї~~ ^{ураїтї} ~~однїшв~~
 Оудїтї ~~всї~~ ^{ураїтї} ~~нїтї~~ ^{ураїтї} ~~мєтїтї~~
 На ~~тїтї~~ ^{ураїтї} ~~нїшв~~ ^{ураїтї} ~~мїтї~~ ^{ураїтї} ~~тїтї~~

і счашчэ Гаўна

Дарога

і сурманам кнута

Зганя

но летніцкіх

воніх сабѣх

нрѣднѣх

в часѣ

и Народу

земля,

~~Дам Крѣднѣгаюмъ~~

Срѣшнѣ

в гарачнѣ

пѣднѣ не в дою

Вкраднѣ мѡв до рѣчнѣ

раганскнѣ вѣрнѣ мѡв!

1957г.

20-23.41

Илларио